

I den efterfølgende debat deltog foruden de to ministre og ordføreren følgende partiordførere: *Per Hækkerup* (S), *Helga Pedersen* (V), *Hauustrup Clemmensen* (KF), *Helge Larsen* (RV) og *Iver Poulsen* (Uafh.). Desuden havde *Frode Jakobsen* (S) ordet.

2. Den 9. marts 1961 anmeldtes i folketinget (F. sp. 1927) følgende forespørgsel til udenrigsministeren af *Per Hækkerup*, *Erik Eriksen*, *Poul Sørensen*, *Aage Fogh*, *Aksel Larsen* og *Iver Poulsen*:

„Hvilke oplysninger kan udenrigsministeren give om den seneste udvikling på det udenrigspolitiske område, herunder de europæiske markedsplaner?“

Fremme af forespørgslen vedtoges $10\frac{1}{3}$ (F. sp. 2003).

Forespørgslen foretoges $22\frac{2}{3}$ og $23\frac{1}{3}$ (F. sp. 2431 og 2473).

Efter at *Per Hækkerup* (S) som ordfører for forespørgerne i få ord havde begrundet forespørgslen, fremsatte *udenrigsministeren* en udførlig redegørelse til besvarelse af denne.

Angående *markedsplanerne* sammenfattede udenrigsministeren sin opfattelse af situationen således:

„Ved vurderingen af de forskellige muligheder, der foreligger, må vi gøre os klart, at landenes stilling ikke blot bestemmes af deres økonomiske interesser, men også af deres politiske interesser.

De bestræbelser, der fra fransk side udfoldes for at etablere et snævert politisk samarbejde mellem de seks, kan således næppe undgå at øve en vis indflydelse på udenforstående landes holdning, i første række Englands. Det er da også bemærkelsesværdigt, at hr. Heath i sin tale på den vesteuropæiske Unions rådsmøde den 27. februar understregede, at et arrangement med de seks for at være tilfredsstillende for den britiske regering må omfatte såvel det politiske som det økonomiske forhold.

De kommende måneder vil vise, om de forskellige, til dels modstridende tendenser, der i øjeblikket gør sig gældende i Europa, vil udkrystallisere sig i en konkret forhandlingsvilje, eller om usikkerheden omkring markedsgruppernes fremtidige indbyrdes forhold vil fortsætte.

Det er i denne situation den danske regerings opgave til stadighed at være med i det forhandlingsmønster, der danner sig. Dette er baggrunden for de mange forhandlingskontakter, den danske regering har taget til regeringer både blandt de seks og de syv. Vi kan ikke risikere, at disse problemer drøftes, uden at vor stemme bliver hørt og vore interesser varetaget.“